

عنوان مقاله:

تحلیل حقوقی ماهیت خسارت معنوی و طرق جبران آن در پرتو آرای فقهی

محل انتشار:

فصلنامه علمی فقه و مبانی حقوق اسلامی، دوره 11، شماره 3 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

حامد رستمی نجف آبادی - استادیار گروه فقه و حقوق امامیه دانشگاه مذاهب اسلامی تهران

مهدی ناصر - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه علوم قضایی و خدمات اداری

خلاصه مقاله:

در عصر حاضر با پیشرفت تکنولوژی و گسترش امکانات، وقوع خسارت و به تبع آن ایجاد ضرر امری غیر قابل اجتناب می باشد. اما متعلق ضرر معمولاً مال یا پدیده های مادی می باشد اما باید دانست که ممکن است در مواردی متعلق ضرر امور مادی و قابل لمس نباشد، بلکه حیثیت، آبرو یا عواطف و احساسات نیز می تواند متعلق ضرر قرار گیرند. بسیاری از دعاوی مطرح شده در دادگاهها متضمن درخواست ذی نفع بر مطالبه خسارات و ضرر و زیانی فراتر از دیه قانونی هم چون هزینه درمان و از کارافتادگی و بحث خسارات معنوی است؛ زیرا در دنیای کنونی، از یک طرف پیامدهای خسارت مالی این نوع آسیب، بسیار سنگین تر از گذشته است و در اکثر نظامهای حقوقی دنیای معاصر صدمه زنده مسئول و ضامن جبران تمام خسارات ناشی از این صدمه است. در نظام حقوقی ایران با وجود تصریح به خسارت معنوی در قوانین مختلف اما هم چنان در عمل بسیاری از محاکم از صدور حکم به جبران خسارت معنوی امتناع می ورزند. در این مقاله ضمن بررسی مفهوم خسارت معنوی به چگونگی جبران خسارت این قبیل زیانها نیز پرداخته شده و در انتها به چرایی تردید محاکم در صدور رای به جبران خسارت ضررهای معنوی پرداخته و راهکارهایی را جهت برون رفت این محاکم از تردید پیشنهاد می گردد.

کلمات کلیدی:

ضرر، خسارت معنوی، پدیده های غیر مادی، جبران خسارت، آرای فقهی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1734855>

